

prima instanță: (Judecătoria Buiucani municipiul Chișinău) A. Negru
instanța de apel: (Curtea de Apel Chișinău) M. Ciugureanu, Gr. Dașchevici, M. Anton

ÎN C H E I E R E

28 iunie 2017

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al
Curții Supreme de Justiție

în componența:
Președintele completului,
judecători

Valentina Clevadî
Galina Stratulat
Dumitru Mardari

examinând admisibilitatea recursului declarat de Ministerul Justiției,
în cauza civilă la cererea de chemare în judecată înaintată de Caracuian Andrei
împotriva Ministerului Justiției cu privire la repararea prejudiciului cauzat prin
încălcarea dreptului la judecarea în termen rezonabil a cauzei,
împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 30 noiembrie 2016, prin care au
fost respinse apelurile declarate de Caracuian Andrei și Ministerul Justiției și
menținută hotărârea Judecătoriei Buiucani municipiul Chișinău din 10 iunie 2016,

c o n s t a t ă :

La 26 ianuarie 2016 Caracuian Andrei a înaintat cerere de chemare în judecată
împotriva Ministerului Justiției cu privire la repararea prejudiciului cauzat prin
încălcarea dreptului la judecarea în termen rezonabil a cauzei.

În motivarea acțiunii Caracuian Andrei a menționat că la 28 februarie 2008 a
fost pusă pe rol cererea de chemare în judecată împotriva Mariei Caracuian cu privire
la partajarea averii.

Prin hotărârea Judecătoriei Ialoveni din 13 octombrie 2008 a fost admisă cererea
de chemare în judecată înaintată de Caracuian Andrei, iar prin decizia Curții de Apel
Chișinău din 20 ianuarie 2009 cauza a fost restituită la rejudecare în prima instanță.

Prin hotărârea Judecătoriei Ialoveni din 02 martie 2015 cererea de chemare în
judecată înaintată de Caracuian Andrei a fost admisă și s-a atribuit Mariei Caracuian
2/3 din suprafețele casei de locuit cu nr. cadastral 5501211214 și construcției
auxiliare.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 17 iunie 2015 a fost respins apelul
declarat de Caracuian Andrei și menținută hotărârea primei instanțe.

Prin decizia Curții Supreme de Justiție din 25 noiembrie 2015 a fost considerat
inadmisibil recursul declarat de Caracuian Andrei.

Consideră că cererea de chemare în judecată a fost examinată o perioadă excesivă și anume 28 februarie 2008-25 noiembrie 2015.

Caracuian Andrei solicită constatarea încălcării dreptului la judecarea în termen rezonabil a cauzei și repararea prejudiciului moral în mărime de 1.500.000 lei.

Prin hotărârea Judecătorei Buiucani municipiul Chișinău din 10 iunie 2016 acțiunea a fost admisă parțial.

Din contul bugetului de stat prin intermediul Ministerului Justiției a fost încasat în beneficiul lui Caracuian Andrei prejudiciul moral cauzat prin încălcarea dreptului la examinarea în termen rezonabil a cauzei în mărime de 8.000 lei. În rest acțiunea a fost respinsă.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 30 noiembrie 2016, au fost respinse apelurile declarate de Caracuian Andrei și Ministerul Justiției și menținută hotărârea Judecătorei Buiucani municipiul Chișinău din 10 iunie 2016.

La 15 mai 2017 Ministerul Justiției a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea recursului, anularea deciziei instanței de apel și hotărârii primei instanțe cu pronunțarea unei noi hotărâri, prin care acțiunea să fie respinsă.

Recurentul Ministerul Justiției, în motivarea recursului a menționat că concluzia unei interpretări eronate de instanța de apel rezidă în faptul că perioada de examinare a cauzei pentru care se pretinde constatarea încălcării art. 6 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului și art. 2 din Legea privind repararea de către stat a prejudiciului cauzat prin încălcarea dreptului la judecarea în termen rezonabil a cauzei sau a dreptului la executarea în termen rezonabil a hotărârii judecătorești nr. 87 din 21 aprilie 2011, nu poate fi imputată exclusiv instanței de judecată.

De asemenea, reiterează că potrivit raportului prezentat de Judecătoria Ialoveni, se constată că cauza în care se invocă că a fost încălcat dreptul la un proces echitabil este una deosebit de complexă reieșind din numărul mare de participanți la proces și obiectul acțiunii, comportamentul participanților la proces dacă aceștia au uzat de drepturile procedurale de a înainta în cadrul examinării cauzei mai multe cereri și demersuri.

La fel a relatat că omisiunea lui Caracuian Andrei de a obiecta împotriva amînărilor ședințelor de judecată nu îi permite să pretindă la violarea art. 6 al Convenției. Astfel, este inexplicabilă încasarea prejudiciului moral, iar pretențiile lui Caracuian Andrei urmează a fi calificate ca fiind abuzive avînd un interes vădit pecuniar.

Cu referire la termenul de declarare a recursului, instanța de recurs menționează că, Curtea de Apel Chișinău a emis decizia la 30 noiembrie 2016, însă date referitor la recepționarea de către părți a deciziei, la materialele cauzei lipsesc.

În conformitate cu art. 434 Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărîrii sau a deciziei integrale. Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

Recursul a fost declarat la 15 mai 2017, respectiv se consideră depus în termenul prevăzut de art.434 din Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art. 439 alin. (2) și (3) Codul de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copieii de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia. Judecătorul raportor verifică încadrarea în prevederile legii a temeiurilor

invocate în recurs și face un raport verbal în fața completului de judecată instituit în conformitate cu alin. (2).

Examinînd temeiurile recursului completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține următoarele.

Temeiurile de declarare a recursului sunt prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art. 433 lit. a) Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Instanța de recurs reține, că examinarea admisibilității recursului presupune verificarea conformității temeiurilor invocate în cererea de recurs cu temeiurile prevăzute în art. 432 din Codul de procedură civilă.

La caz, Colegiul constată că argumentele invocate în cererea de recurs nu se încadrează în limitele stabilite de norma indicată, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate, or, motivele recursului sunt similare celor invocate în cadrul judecării pricinii, asupra căror instanța de apel s-a pronunțat.

Dezacordul recurentului cu decizia instanței de apel, relatarea situației nu constituie un temei de casare a deciziei recurate, or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

Totodată, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că, potrivit regulilor din Secțiunea a II-a din Capitolul XXXVIII Codul de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin. (4) Codul de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încalcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Codul de procedură civilă.

Din recursul declarat nu rezultă că instanța a apreciat arbitrar probele.

În acest sens Curtea Europeană a Drepturilor Omului în jurisprudența sa constantă statuează că, dreptul de acces la instanțe nu este absolut. Există limitări implicite admise (Golder împotriva Regatului Unit, pct. 38; Stanev împotriva Bulgariei (MC), pct. 230). Acesta este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (Luordo împotriva Italiei, pct. 85). Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (Levages Prestations Services împotriva Franței, pct. 45).

Curtea a mai reiterat că, modul de aplicare a articolului 6 procedurilor în fața instanțelor ierarhic superioare depinde de caracteristicile speciale ale procedurilor respective; trebuie ținut cont de totalitatea procedurilor în sistemul de drept național și de rolul instanțelor ierarhic superioare în acest sistem (a se vedea Botten v. Norway, hotărâre din 19 februarie 1996, Reports 1996-I, p. 141, § 39).

La fel, conform jurisprudenței Curții, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept, și nu chestiuni de fapt pot fi conforme cu cerințele articolului 6 § 1 (a se vedea Helmers c. Suediei 9

octombrie 1991, § 31, Seria A, nr. 212-A).

În conformitate cu art. 440 alin. (1) Codul de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului. Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nici o referire cu privire la fondul recursului.

Având în vedere cele expuse mai sus, recursul declarat de Ministerul Justiției nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă și, drept urmare, este inadmisibil.

În conformitate cu art. 270, art. 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e :

Se declară inadmisibil recursul înaintat de Ministerul Justiției.
Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,

Valentina Clevadî

judecători

Galina Stratulat

Dumitru Mardari